

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. София, 22.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 13.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11751** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 1 вр. с чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Х. К., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, чрез адв. С. Ш., АК – Х. със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед УРИ 6865ОЧ – 81/09.10.2020г. на Началник на ГПУ – Е..

Със заповедта жалбоподателя е принудително настанен в СВНЧ към дирекция „Миграция“, предвид съществуващи пречки за изпълнение на Заповед УРИ 6865ОЧ – 80/09.01.2020г. за връщане на чужденеца в страната по произход, нелегалното преминаване на територията на Република България, неустановената самоличност и заявена цел на пътуването и наличие на опасност същият да се укрие и възпрепятства връщането си, на основание чл. 44, ал. 6, ал.8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и целта на закона. Правят се възражения, че не е изяснена фактическата обстановка, липсват мотиви.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител, не представя становище по жалбата.

СГП, редовно уведомени, не изпращат представител за участие в производството и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на

страните, от фактическа страна установи следното:

Чужденецът е настанен в СДВНЧ Любимец към Дирекция „Миграция” на 10.10.2020г. на основание Заповед УРИ 6865ОЧ – 81/09.10.2020г. на Началник на ГПУ – Е.. За настаняването е съставен приемо – предавателен протокол УРИ 6865р – 19486/10.10.2019г.

Правното основание за издаване на заповедта е чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, а фактическите основания са съществуващи пречки за изпълнение на Заповед УРИ 6865ОЧ – 80/09.01.2020 за връщане на чужденеца в страната по произход, нелегалното преминаване на територията на Република България, неустановената самоличност и заявена цел на пътуването и наличие на опасност същият да се укрие и възпрепятства връщането си.

Заповедта за настаняване в СДВНЧ е издадена за обезпечаване изпълнението на Заповед УРИ 6865ОЧ – 80/09.10.2020г. на началник на ГПУ Е. за налагане на принудителна административна мярка „връщане“.

Принудителните административни мерки са наложени след докладна записка на младши експерт М. В. до началника на ГПУ Е.. В докладната записка е удостоверено, че жалбоподателят, представил се първоначално с имената А. Й., впоследствие с имената Х. К. е бил задържан на 09.10.2019г. около 12.20 часа при незаконно преминаване на българската граница, не през определените за тази цел места, без необходимите пътни документи, без виза и без документ за самоличност.

Във връзка с указания на съда по определение от 10.12.2020г. от страна на ответника е представена Заповед № 1919/19.08.2014г. на директора на РДГП Е. за оправомощаване на началник на ГПУ Е. да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 10 във връзка с ал. 1 от ЗЧРБ, видно от Заповед № 1919/19.08.2014г. на директора на РДГП Е. за оправомощаване на началник на ГПУ Е. да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по - дълъг от допълнителни 12 месеца.

В конкретния случай, със заповед Заповед УРИ 6865ОЧ – 81/09.10.2020г. на Началник

на ГПУ – Е. е разпоредено настаняване на чужденеца в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на заповедта за връщане и организиране на пътуването на чужденеца, но за не повече от 6 месеца.

Налице са законовите предпоставки на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. На чужденеца е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1 т. 2 от ЗЧРБ със Заповед УРИ 6865ОЧ – 80/09.10.2020г. на началник на ГПУ Е.. Налице е опасност от укриване по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ. По смисъла на цитираната разпоредба опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Данните, обосноваващи опасността от укриване са липсата на документи за самоличност, нелегално влизане в страната и представяне с чужди имена. Правилно, обосновано и законосъобразно е преценено от административния орган, че са налице предпоставките на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ за принудително настаняване в СДВНЧ. Съобразен е и законовия срок – до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ по чл. 39а, ал.1, т. 2 от ЗЧРБ, но не по – късно от шест месеца от датата на настаняване. Спазена е и целта на закона. ПАМ е наложена за обезпечаване връщането на чужденеца, в законовите срокове, с цел предотвратяване на опасността от укриване до организиране на пътуването по извеждането му от страната.

Пред административния орган не са представени доказателства за налични средства за издръжка, не е деклариран адрес за пребиваване, няма документи по чл. 72 ал. 5 от ППЗЧРБ.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията по чл. 44, ал. 6 за настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

Поради горното и на основание чл. 46а ал. 2 от ЗЧРБ Административен съд София – град, I - во отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Х. К., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, чрез адв. С. Ш., АК – Х. със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед УРИ 6865ОЧ – 81/09.10.2020г. на Началник на ГПУ – Е. за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ към дирекция „Миграция“ до отпадане на пречките за изпълнение на Заповед УРИ 6865ОЧ – 80/09.01.2020г., но за не повече от 6 месеца.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: